

Sygnatura akt I C 263/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 kwietnia 2022 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa A. O.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki A. O. kwotę 20 904,82 zł (słownie dwadzieścia tysięcy dziewięćset cztery zł i 82/100 gr) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 17 926,00 zł od dnia 10.11.2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2 978,82 zł od dnia 10.03.2020 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddała;

III ustala, że strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. ponosi odpowiedzialność za mogące powstać w przyszłości skutki wypadku, któremu powódka A. O. uległa w dniu 25 września 2019 roku;

IV koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

V nakazać powódce A. O. i stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S., aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwoty po 1 672,33 zł tytułem zwrotu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków i brakującej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 263/20

UZASADNIENIE

Powódka A. O., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego matkę – J. O., wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S.:

- kwoty 44 700 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze zdarzeniem z dnia 25 września 2019 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 1 220 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia oraz zakupu zaopatrzenia medycznego w związku ze zdarzeniem z dnia 25 września 2019 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 marca 2020 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 2 520 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty opieki osoby trzeciej w związku ze zdarzeniem z dnia 25 września 2019 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 1 858,82 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych w związku ze zdarzeniem z dnia 25 września 2019 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 marca 2020 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że w dniu 25.09.2019 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w konsekwencji którego powódka doznała poważnych obrażeń ciała. Powódka podała, że sprawca wypadku objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Powódka wyjaśniła, że pomimo upływu czasu, poddaniu się specjalistycznemu i długotrwałemu leczeniu oraz zrealizowaniu zaleconych ćwiczeń, nie powróciła do pełnej sprawności. Powódka wskazała, że strona pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność, dotychczas wypłaciła zadośćuczynienie w łącznej kwocie 14 300 zł, zwróciła koszty leczenia w kwocie 200 zł oraz koszty opieki osób trzecich w kwocie 294 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Strona pozwana przyznała, że co do zasady ponosi odpowiedzialność za skutki przedmiotowego wypadku oraz że dotychczas wypłaciła powódce kwotę 14 300 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwotę 294 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. W ocenie strony pozwanej wypłacone zadośćuczynienie i odszkodowanie w pełni wyczerpuje roszczenia powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 września 2019 r. o godz. 13:46 w K. na skrzyżowaniu ulic betlejemskiej i Księcia B. I miał miejsce wypadek komunikacyjny – powódka A. O. została potrącona na przejściu dla pieszych, przez kierującego pojazdem osobowym marki V. o nr. rej. (...) – D. L.. Sprawca tego wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Powódka w chwili zdarzenia miała 8 lat.

(okoliczności bezsporne, a nadto: odpis skrócony aktu urodzenia k. 10, notatka informacyjna k. 11, wyrok nakazowy k. 12, informacja z (...) k. 13, opinia nr (...) k. 14-22).

W tym samym dniu powódka została przewieziona do (...) Centrum (...) w K., gdzie rozpoznano u niej złamanie przynasad dalszych kości piszczelowej i strzałkowej z przemieszczeniem odłamów kostnych kości piszczelowej oraz stłuczenie kolana lewego. Wykonano repozycję złamania kości piszczelowej i unieruchomiono kończynę w opatrunku gipsowym stopowo – udowym. Po repozycji wykonano kontrolne RTG, w dniu 26.09.2019 r. wypisano do domu.

W dniach 27.09.2019 r. i 2.10.2019 r. skontrolowano stan zdrowia powódki w (...) Centrum (...) w K. - wykonane RTG nie ujawniło wtórnych przemieszczeń.

Na kolejnej wizycie w dniu 23.10.2019 r. zmieniono dotychczasowe rozpoznanie „mnogie złamania podudzia” na „złuszczenia końca dalszego piszczeli”, gips podcięto do longety, zlecono usunięcie longety za 2 tygodnie oraz wykonanie kontrolnego RTG.

W dniu 6.11.2019 r. zmieniono rozpoznanie na złamanie podudzia łącznie ze stawem skokowym, zlecono stopniowe obciążanie kończyny; badanie RTG ujawniło cechy zrostu.

W dniu 9.11.2019 r. powódka była konsultowana w W. przez ortopedę T. J., który odnotował, że pacjentka porusza się w asekuracji kul łokciowych. Lekarz rozpoznał złamanie przynasady dalszej obu kości podudzia lewego w trakcie leczenia, zalecił m.in. chodzenie w asekuracji kul łokciowych z częściowych obciążaniem w ortezie W. przez najbliższe 2 tygodnie, po 2 tygodniach – z pełnym obciążeniem (...) w ortezie W., wykonywanie ćwiczeń. Kolejna wizyta u tego specjalisty (w dniu 21.12.2019 r.) wykazała utrzymujące się ograniczenia ruchomości w lewym stawie skokowym

oraz nierówność kończyn – kończyna lewa była krótsza o 10 mm; zalecono usprawnienie kończyny w dalszym ciągu zaopatrzonej ortezą W..

W dniu 4.12.2019 r. powódka była ponownie konsultowana w (...) w K.- zalecono obciążanie kończyny stopniowo, kontrolne RTG za 4 tygodnie oraz zwolnienie z zajęć WF do końca semestru.

W dniu 10.01.2020 r. psycholog stwierdził u powódki objawy zespołu stresu pourazowego, który spowodował u niej zachwianie poczucia bezpieczeństwa i równowagi wewnętrznej, wysoki poziom lęku i napięcia wewnętrznego.

Z powodu stwierdzonej nierówności kończyn, spowodowanej względnym wydłużeniem się złamaniem kończyny, w celu wyrównania długości kończyn w dniu 29 czerwca 2021 roku wykonano u powódki zabieg otwartej epifizjodezy (zablokowania) chrząstki wzrostowej bliższej lewej kości piszczelowej.

Dowody: dokumentacja medyczna k. 23-42,116-117.

W wyniku zdarzenia z dnia 25 września 2019 r. A. O. doznała złamania kości podudzia lewego w okolicy 1/3 dolnej, skutkujące powstaniem 5 % uszczerbku na jej zdrowiu według rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Złamanie było leczone zachowawczo unieruchomieniem gipsowym. Uzyskano zrost złamania z odtworzeniem prawidłowej osi kończyny. Złamanie doznane w okolicy dalszej chrząstki wzrostowej spowodowało przyspieszenie wzrostu kończyny, powodujące nierówność kończyn. Kończyna prawa, która nie doznała urazu była krótsza. Stan taki jest wskazaniem do kontynuowania leczenia w celu egalizacji kończyn (powstała nierówność, mogąca ulegać dalszemu pogłębieniu, spowoduje w przyszłości dolegliwości kończyn, a także prowadzi do powstania bocznego wyrównawczego skrzywienia kręgosłupa ze wszystkimi skutkami bocznego skrzywienia kręgosłupa). Obecnie powódka jest po zabiegu operacyjnym, mającym na celu egalizację kończyny Leczenie nie jest zakończone, z całą pewnością będzie musiało być wykonane usunięcie metalowych płytek blokujących funkcję chrząstki wzrostowej. W efekcie powyższego w obecnym stanie nie można do końca ocenić skutków wypadku, któremu uległa małaletnia powódka. Obecnie stwierdza się ograniczenie zakresu ruchomości lewego stawu skokowego, które ma szansę ustąpić. Istniejąca obecnie różnica długości kończyn w chwili obecnej nie ma większego znaczenia dla sprawności i wydolności chodu.

Dowód: opinia sądowa biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii R. B. (1) z 27.07.2021 r. k. 112-115.

Przed wypadkiem powódka była zdrowa, energiczna, wszędzie jej było pełno. Przed wypadkiem zaczęła kurs tańca, uczestniczyła w dwóch zajęciach.

Po wypadku przez 6 tygodni miała założony gips; praktycznie cały czas leżała w łóżku, trzeba było ją wszędzie nosić na rękach. Po 6 tygodniach odcięto połowę gipsu, pozostawiono tzw. łuskę żeby noga mogła oddychać. Po kolejnych 2 tygodniach została przepisana orteza. W okresie kiedy miała tą łuskę dziecko w dalszym ciągu nie mogło samo chodzić. Na spacery wychodziła w wózku. Po założeniu ortozy dziecko poruszało się o kulach. W ortezie i o kulach poruszało się przez 2-3 miesiące.

Powódka po wypadku przechodziła rehabilitację, uczyła się w domu, a nauczyciele przychodzili do niej sprawdzać jej umiejętności. Przeżywała to, że nie może pójść do szkoły i do koleżanek.

Rodzice powódki ponieśli koszt konsultacji psychologicznych, wizyt lekarskich oraz zakupu ortozy związanych z leczeniem ich córki w łącznej kwocie 1 320 zł. Dowozili córkę do lekarzy i na rehabilitację prywatnym samochodem.

Dowody: zeznania świadka K. O. z 21.04.2021 r. e-protokół rozprawy od 00:05:05 do 00:25:12, zeznania świadka E. O. z 21.04.2021 r. e-protokół rozprawy od 00:25:12 do 00:31:57, zeznania świadka G. O. z 21.04.2021 r. e-protokół rozprawy od 00:31:57 do 00:39:58, rachunki i faktury k. 53-61, oświadczenia k. 62-63.

Pismem z 8.10.2019 r. powódka zgłosiła stronie pozwanej szkodę w zakresie doznanej krzywdy oraz żądanie zwrotu kosztów opieki w łącznej kwocie 6 260,40 zł. Strona pozwana potwierdziła przyjęcie zgłoszenia w dniu 10.10.2019 r.

Dowody: zgłoszenie szkody k. 43, pismo E. H.k. 44-45.

Decyzją z dnia 6.11.2019 r. strona pozwana przyznała powódce zadośćuczynienie w kwocie 11 300 zł oraz zwrot kosztów opieki w kwocie 294 zł, uznając zasadny czas opieki na 6 tygodni po 1 godzinę dziennie w stawce po 7zł/h. Decyzją z 23.01.2020 r. strona pozwana przyznała powódce dalsze zadośćuczynienie kwocie 3 000 zł oraz zwróciła koszty dwóch wizyt psychologicznych w łącznej kwocie 200 zł.

Dowody: decyzje E. H.k. 46,50-51.

W dniu 7.02.2020 r. powódka zgłosiła stronie pozwanej żądanie zwrotu kosztów poniesionych na dojazdy do placówek medycznych, zabiegi rehabilitacyjne oraz zakup leków i środków zaopatrzenia medycznego.

Dowód: wezwanie do zapłaty k.52.

Sąd zważył co następuje:

Ustaień faktycznych sąd dokonał w głównej mierze w oparciu o treść dokumentacji medycznej dot. leczenia powódki, opinii sądowej, a także w oparciu o zeznania świadków. W tym miejscu należy podać, że autentyczność zebranych dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości. Strona pozwana uznała co do zasady swoją odpowiedzialność za naprawienie szkody. Spór dotyczył oceny zasadności przyznania dalszego zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

Podstawa materialnoprawna dochodzonych roszczeń znajduje się w przepisach art. 444 § 1 zd. 1 i 445 § 1 k.c. Według pierwszego z przytoczonych przepisów w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Z kolei w myśl przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Roszczenia wysuwane przez powódkę wiążą się z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej łączącą sprawcę wypadku z Ubezpieczycielem. Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Strona pozwana – (...) S.A. z siedzibą w S. - ponosiła gwarancyjną odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego z 25 września 2019 r. Granicę tej odpowiedzialności wyznacza m.in. przepis art. 361 § 1 k.c., który stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc, ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia, należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, Legalis). Jak podkreślono w wyroku Sądu Najwyższego z 11.07.2000 r., zadośćuczynienie pieniężne obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i cierpienia psychiczne (por. wyr. SN z 11.7.2000 r., II CKN 1119/98, niepubl.).

Z opinii biegłego R. B. wynika, że A. O., w wyniku przedmiotowego zdarzenia, doznała złamania kości podudzia lewego w okolicy 1/3 dolnej. Biegły, wydając opinię sądową, miał pełny wgląd do dokumentacji z leczenia powódki, w tym karty informacyjnej z 1.07.2021 r. (k. 116-117); przeprowadził badanie fizykalne. Biegły ustalił, że A. O. doznała 5 % uszczerbku na zdrowiu według rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. W tym miejscu trzeba wskazać, że wskaźnikami poniesionego uszczerbku na zdrowiu do określenia wysokości należnego zadośćuczynienia

należy posługiwać się subsydiarnie. Podnieść również trzeba, że treść opinii sądowej nie była przez strony procesu kwestionowana.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia wzięto pod uwagę zakres i rodzaj obrażeń ciała, młody wiek powódki (w chwili wypadku miała 8 lat), konieczność leczenia operacyjnego, długotrwałą potrzebę noszenia gipsu, a następnie ortezy. Powódka przed wypadkiem nie chorowała, była zdrowym, normalnym dzieckiem. Przez wypadek nie mogła uczęszczać do szkoły, na zajęcia tańca, a także spotykać się z koleżankami. Dołączona do pozwu dokumentacja potwierdza, że A. O. doznała zespołu stresu pourazowego. Niewątpliwie wypadek odcisnął piętno na psychice małoletniej powódki. Ustalając zadośćuczynienie należało wyłącznie wyrównać powódce tylko takie skutki wypadku, które ujawniły się do chwili zbadania powódki przez biegłego R. B., w tym – uwzględnić wykonany w dniu 29.06.2021 r. zabieg epifizjodezy. Proces leczenia powódki nie został zakończony, w związku z czym zachodziły podstawy (o czym dalej) do ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za mogące powstać w przyszłości skutki wypadku, któremu powódka A. O. uległa w dniu 25 września 2019 roku. Wyrównanie dalszych, ewentualnych skutków zdrowotnych będzie możliwe w oparciu rozstrzygnięcie zawarte w pkt. III sentencji wyroku.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności, sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie powinno wynosić 30 000 zł. Zadośćuczynienie w takiej wysokości realnie zadośćuczyni krzywdom powódki, nie będzie jedynie zadośćuczynieniem symbolicznym. Co istotne, ustalone na taką kwotę zadośćuczynienie uwzględnia wyłącznie dotychczas ujawnione konsekwencje wypadku na zdrowiu powódki. Skoro pozwane Towarzystwo (...) wypłaciło dotychczas powódce zadośćuczynienie w kwocie 14 300 zł, to należało zasądzić dopłatę w kwocie 15 700 zł.

W dalszej kolejności powódka dochodziła zapłaty odszkodowania.

Co się tyczy zwrotu kosztów opieki należy wskazać, że powódka dochodziła zapłaty kwoty 2 520 zł z tego tytułu. W wyniku wypadku powódka niewątpliwie przez pewien czas została pozbawiona możliwości normalnego, samodzielnego funkcjonowania – wymagała opieki ze strony osób trzecich. Początkowo w ogóle nie mogła chodzić, leżała w łóżku. Rodzice musieli ją przenosić np. do toalety. Po założeniu ortezy możliwości samodzielnego funkcjonowania niewątpliwie się zwiększyły, powódka poruszała się o kulach, jednak w dalszym ciągu wymagała pomocy. Rzeczą oczywistą jest fakt, że to wypadek doprowadził do tych komplikacji. Co do zasady powódce należał się zatem zwrot kosztów za opiekę. Strona pozwana uznała za zasadny czas sprawowania opieki nad powódką wynosił 42 dni. Powódka, obliczając koszty opieki, przyjęła okres opieki również na 42 dni, zatem przedział czasu sprawowania opieki nad powódką nie był pomiędzy stronami sporny. W ocenie sądu powódka wymagała opieki przez co najmniej 4 godziny dziennie, tym bardziej że w początkowym okresie po wypadku jej leczenie było intensywne i wiązało się z angażowaniem jej rodziców w transport do placówek służby zdrowia, pomocą w rehabilitacji i odciążaniu kończyn. Powódka korzystała z wózka inwalidzkiego, konieczne było także przeorganizowanie jej życia codziennego, co niewątpliwie wymagało nakładu pracy jej rodziców. Żądana przez powódkę stawka za godzinę opieki nie jest wygórowana i odpowiada średniej stawce lokalnej za tego typu usługi. Wiedza taka jest ogólnie dostępna i w tym zakresie nie potrzeba wiadomości specjalnych. Strona pozwana wypłaciła powódce 294 zł z tytułu kosztów opieki. Należało zatem zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki dopłatę do odszkodowania z tego tytułu w kwocie 2 226 zł (42 dni x 4 godz./dzień x 15 zł/ godz. = 2 520 zł, pomniejszone o 294 zł wypłaconego odszkodowania).

Odnosnie odszkodowania za koszty leczenia, należy wskazać, że powódka dołączyła do pozwu faktury oraz rachunki dotyczące wizyt u psychologa, ortopedy T. J., rehabilitacji oraz zakupy ortezy na łączną kwotę 1 320 zł, z czego strona pozwana zwróciła łącznie 200 zł za 2 wizyty u psychologa. Należy wskazać, że wszystkie te wydatki związane były z leczeniem powódki i były zasadne. Powódka korzystała z usług renomowanego ortopedy, w sytuacji komplikacji zdrowotnych związanych z wydłużeniem jednej z kończyn, działanie takie ze wszech miar było słuszne. Powódka korzystała przy tym z zaleconej ortezy oraz zabiegów rehabilitacyjnych. Wydatki te nie mnożyły kosztów naprawienia szkody, a wręcz przeciwnie – przyczyniały się do niwelowania jej skutków. Skoro strona pozwana wyrównała szkodę w zakresie kosztów leczenia kwotą 200 zł należało zasądzić dopłatę z tego tytułu w kwocie 1 120 zł.

Ostatnią składową pozwu było żądanie odszkodowania co do zwrotu kosztów dojazdu. Ojciec powódki zeznał, że dowoził córkę do placówek medycznych. Wyszczególnione w zestawieniu przez J. O. dojazdy korespondowały z datami i miejscami widniejącymi w dokumentacji medycznej. Konieczność wizyty u specjalisty – ortopedy w W., jak wcześniej wskazano, była uzasadniona. Łącznie rodzice powódki w celu jej leczenia pokonali 2 224 zł. Dochodzona pozwem należność z tego tytułu w kwocie 1 858,82 zł zasługuje na rekompensatę.

Reasumując, zasądzono od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 15 700 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia, kwotę 2 226 zł tytułem kosztów opieki, kwotę 1 120 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwotę 1 858,82 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych – łącznie 20 904,82 zł. Świadczenia z tytułu dopłaty do zadośćuczynienia oraz kosztów opieki były wymagalne w dniu 10.11.2019 r. – żądania te zostały zgłoszone stronie pozwanej w dniu 10.10.2019 r. (k. 43). Z kolei świadczenia z tytułu zwrotu kosztów leczenia oraz zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych były wymagalne w dniu 10.03.2020 r. - żądania te powódka zgłosiła Ubezpieczycielowi w dniu 7.02.2020 r. (k. 52). Według przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosowne orzeczenie obejmuje pkt I sentencji wyroku. Żądanie wykraczające poza roszczenie zasądzone w pkt. I wyroku należało oddalić, o czym orzeczono w pkt. II orzeczenia.

Na uwzględnienie zasługiwało żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za mogące powstać w przyszłości skutki wypadku, któremu powódka A. O. uległa w dniu 25 września 2019 roku, o czym orzeczono w pkt. III sentencji wyroku. Zgodnie z przepisem art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Jak wynika z opinii sądowej leczenie A. O. nie zostało zakończone. Biegły wydał swoją opinię już po wykonaniu w dniu 29.06.2021 r. zabiegu otwartej epifizjodezy chrząstki wzrostowej bliższej kości piszczelowej lewej z użyciem płytek ósemkowych. Biegły zaznaczył, że z całą pewnością będzie musiało być wykonane usunięcie metalowych płytek blokujących funkcję chrząstki wzrostowej. W efekcie powyższego w obecnym stanie nie można do końca ocenić skutków wypadku, któremu uległa małaletnia powódka. Ponadto biegły podniósł, że powstała nierówność kończyn może ulegać dalszemu pogłębieniu, spowodować w przyszłości dolegliwości kończyn, a także prowadzić do powstania bocznego wyrównawczego skrzywienia kręgosłupa ze wszystkimi skutkami bocznego skrzywienia kręgosłupa. Pomimo doręczenia opinii sądowej stronom, a także wezwania stron do zajęcia stanowisk końcowych, powódka nie przedstawiła dalszej dokumentacji medycznej. Z tego względu sąd wziął pod uwagę jedynie stan faktyczny jakim dysponował na chwilę wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym. Stan faktyczny – oparty na opinii sądowo lekarskiej, wskazywał natomiast, że zasadne będzie ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za mogące powstać w przyszłości skutki wypadku, któremu powódka A. O. uległa w dniu 25 września 2019 roku.

Koszty procesu zostały wzajemnie zniesione. Zgodnie bowiem z przepisem art. 100 zd. 1 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Co do roszczeń pieniężnych powódka wygrała sprawę w 42 %, a przegrała w 58 %. Biorąc pod uwagę to, że uwzględniono żądanie powódki z art. 189 k.p.c., należy stwierdzić, że strony wygrały sprawę po połowie. Poniosły przy tym takie same koszty procesu (koszty zastępstwa procesowego), powódka była zwolniona od kosztów.

Do uregulowania pozostały wydatki wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa za opinię sądową w kwocie 829,65 zł. Nie wniesiono także opłaty sądowej. Powódka otrzymała znaczną dopłatę do kwoty zadośćuczynienia. Mając na uwadze wynik sprawy zgodnie z przepisami art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. należało nakazać powódce oraz stronie pozwanej, aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwoty po 1 672,33 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu oraz wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.